

stor Smødekommunen netop paa det afgjørende Punkt ved sit omredigerede Endringsforslag, og jeg kan ikke skjønne rettere, end at det maa betones skarpt, og at den ærede Minister's øvrige Indvendinger mod Forslaget ville aldeles ublegne overfor den af Flertallet gjorte Indrømmelse. Kan der være nogle Spørgsmaal at afhandle med Hensyn til Enteltheder i Lovforslaget — jeg hører nu, at der er flere Stadier i denne Sag — da ville de være underordnede overfor Principspørgsmaalet. Nu siges det vel, at Flertallet underforstaar, at det nye Departement skal henlægges til Posthuset, og at Indenrigsministeren vil, at det skal være i Ministeriet, men hverken om dette eller hint staar der Noget i Lovforslaget. Dette, hvor Departementet hensigtsmæssigst vil faae sit Lokale, naar Ordningen er anerkjendt, maa bero paa senere Forhandlinger, som ville være aldeles nødvendige, selv om Lovforslaget vedtoges, thi, som den ærede Ordfører oplyste, Overpostbestyrelsens Kontorer ere nu delte mellem Ministeriet og Posthuset, og skulle de samles, maa der utvivlsomt foretages Ombygninger og Lokaleforandringer, det være sig paa Postgaarden eller i Ministeriet, og da kommer dette Hensigtsmæssighedsspørgsmaal til fornyet Overveielse, men det behøves ikke af dette Forslag. Ordføreren har udtalt den Tanke, der ligger til Grund for Flertallets Opfattelse, men det er ingen løvbunden Opfattelse, Spørgsmaalet kan komme til fornyet Overveielse. Det er meget loyalt, at Ordføreren siger, at det er det, man fornemmelig ønsker, og det er loyalt af Ministeren, at han siger, at han ikke synes derom, men enten vi stemme for eller imod Forslaget, afgjøres dette Spørgsmaal ikke, det vil blive Gjensind for senere fornyet Overveielse, og da kan man tage de nødvendige Hensigtsmæssighedshensyn. Naar der gjøres meget Væsen af, at Overpostbestyrelsen foreslaaes udstillet af andet Departement, hvor den ikke findes, vil jeg sige, at det er saa som saa. Jeg veed ikke rettere, end at den findes under andet Departement, og at der kun ved en Bevilling paa Finansloven er givet en Kommitteret en noget anden Stilling end tidligere, han staar som Kontorchef i Statskalenderen, har Overpostbestyrelsen men en Kommitteret. Altsaa det valgte Udtryk er ikke forrekket — det er den Ordning, der har været den meste Tid, da Postvæsenet har været i Ministeriebygningen — men er et Udtryk, som det er alt Fald ikke er værdt at opholde sig ved, thi det gjør hverken fra eller til med Hensyn til Realiteten eller Forstaelsen. Man er altsaa enig, at i Stedet for det, der nu

kaldes Postvæsenets Overbestyrelse, der ledes af en Kommitteret, som er Kontorchef fra 1833, en i Postvæsenet kyndig og uddannet Mand, skal der være en Generaldirektor med Departementchefs Sage, og det er da ingen Forringelse, men absolut en Forbedring af det Nuværende. Ministeren siger, at han kommer til at mangle nogle Fuldmægtige og en Kontorchef, men jeg ser ikke rettere, end at han nu har fire Fuldmægtige, deri indbefattet en Expeditionssekretær og en Kontorchef, og han vil faae fire Fuldmægtige og to Kontorchefer, saa at, naar han er tilfreds med at beholde, hvad han har, skjønner jeg ikke rettere, end at han kan være fornøjet med at faae en Overordnet mere, end han har. Han faar sin tidligere Kommitterede ophøjet til Generaldirektor, beholder sine Fuldmægtige og faar en Kontorchef eller, om man vil, faar han en Fuldmægtig, der har fungeret som Kontorchef, til virkelig Kontorchef, og fire Fuldmægtige i Stedet for tre. At han heller vil beholde, hvad han har, end have dette, fortaar jeg ikke. Hvad et Par overtallige Assistentter angaar, kan der ikke derom siges Noget her, thi det fornødne Antal Assistentter skal jo fastsættes ved Finansloven, og Ministeren veed jo godt — jeg henholder mig her til en meget erfaren og kyndig Mand's Dom fra i Gaar — at det er den bredeste Veje til at faae sine Ønsker opfyldte. Jeg kan altsaa med Hensyn til Indholdet af dette Forslag heller ikke finde, at Ministerens Indvendinger vare særlig begrundede. Spørgsmaalet om en Fuldmægtig mere eller mindre maa efter min Mening ikke vælte dette Forslag. Udvalget har stillet sig saa velvillig paa mange Punkter, at det ikke kan lade et stort Spørgsmaal vælte derpaa, og uagtet der vel med Hensyn til Overpostbestyrelsens Lokaler maa træffes nærmere Foranstaltninger ved Ombygning, vil jeg dog tillade mig at sige, at der er meget der taler for af Hensyn til den daglige Tjeneste, at Overbestyrelsen som i gamle Dage faar Lokale paa Postgaarden. Der arbeides i Kontoverne udenfor Ministerialbygningen meget længere end i Ministerialbygningen, og set nu, at man vil træffe en anden Arbejdsordning for Overpostbestyrelsen i Ministeriet, saa bliver det dog lidt vanskeligt at lade den store Bygning, naar den er forladt af alle, undertagen den saakaldte Kassevagt, være tilgængelig i 12 Timer for dem, der søge mundtlig Bistand. Det er vanskeligt at holde Lokalerne i Ministeriet aabne saa længe, det ene Departement, naar de andre, der kun have 3—4 Timers dagligt Arbejde, ere lukkede. Naar derimod Overpostbestyrelsen faar